

[Dupent.]

historie, geografi og biologi i det, han kalder en sammenkædning af disse fag for kombinerede orienteringsfag, og skriver:

„Sigtet med denne undervisning kunne dels være af faglig art i de enkelte fag, stilende imod undervisning heri i de yngre klasser i folkeskolen, men i lige så høj grad kunne sigtet være fagintegration, hvilket især kunne være nyttigt med henblik på undervisning i orientering i de ældste klasser.“

Det er vigtigt, at studietiden får den bevægelighed, som forslaget om en studietid på 3½-4 år indebærer. Dermed tilgodeses valget af specialer, og linjefagene kan få variabel længde. Ængstelsen for den forskellige studielængde, der bevirker nye hold lærere uden for det egentlige skoleårs begyndelse, er, i hvert fald så længe der er lærermangel, ubegrundet, og selv under såkaldt normale forhold vil vi sikkert have brug for at besætte lærerstillingen også i skoleårets løb.

Undervisningsministerens bestræbelser for at tilgode småbørnslærerindernes uddannelse i det nye forslag er et stort gode. Det betyder, at der gennem højnelsen af adgangstærsklen og samme undervisningslængde vil blive gjort en ende på den strid, der har været omkring denne uddannelse, ligesom det betyder en imødekommelse over for de kredse, der har kæmpet for småbørnspædagogernes sag.

På linje med de bestræbelser, der udfoldes for at løse småbørnspædagogernes problem, må det også hilses med tilfredshed, at der nu er bestræbelser i gang for at eliminere den forskelsbehandling, som består i, at undervisningen på statens seminarier er gratis, medens der skal betales afgift på de private seminarier. Udvalget, der arbejder med denne sag, må søge at gøre sig færdig snarest.

Under § 4, der omhandler seminarierådet, bestemmes, at de lærerstuderende vælger 1 repræsentant. Da der her er tale om ret hurtig udskiftning, ville det være rimeligt,

om der var i hvert fald 3 repræsentanter for de lærerstuderende for at sikre kontinuitet.

Det er glædeligt, at der i §§ 14 og 15 fastsættes regler for valg af lærerråd samt de lærerstuderendes råd. Det giver mig dog anledning til at spørge, om der ikke kan blive tale om gensidig repræsentation mellem de 2 råd, også for at sikre et godt arbejdsklima. Jeg går ligeledes ud fra, at der på landsbasis sikres de lærerstuderende en repræsentation i et kommende studieplansudvalg.

Jeg er helt enig i betragtningerne vedrørende efteruddannelsen, men ønsker dog gerne her at gå lidt videre. Vi kan vel være enige om, at loven af 1954 har givet noget mere frihed og råderum for mere progressive undervisningsformer som individuel undervisning og gruppeundervisning, ligesom efteruddannelsen er blevet og bliver udbygget i form af provinslærerkursus i forbindelse med lærerhøjskolen, der har fået universitetsstatus. Nærværende lovforslag bringer os endnu et skridt fremad gennem helhedsuddannelse i pædagogik, psykologi og metodik og specialer samt linjefag. Vi strammer ganske vist optagelsesbetingelserne, men gennem varierede muligheder skabes bredere adgang og større chancer for overgang ikke alene til læreruddannelsen, men også til anden højere uddannelse.

Det ville også på denne baggrund være naturligt, om vi søger at give hele læreruddannelsen universitetsstatus. Det vil naturligvis være svært med 29 seminarier spredt over det ganske land, men ved at arbejde hen til et samvirke med universiteterne skulle det vel heller ikke af trafikmæssige grunde være helt umuligt. Givet er det, at man dér må anstille forsøg. Denne tanke har fået en eksponent i direktør Erik Thomsen, Danmarks pædagogiske institut. Selv om det i første omgang skal være forsøg, vil det måske være naturligt, at det gøres ved et universitet under opbygning, hvorfor Odense må kunne komme i betragtning. Direktør Erik Thomsen har givet ud-